

Pazar

TKP'nin Sesi: 50'dakikalık :

12.Aralık 76

S.D. Bu yayınıımızda dinleyicilerimizle söyleşi'yi, N.Hikmetten
bir şiir, ve " ^{Bans için savaş} ~~Yıkım ve talan bütçesi~~ " başlıklı yorumumuzu

dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin sesi. D.D. önce söyleşiyi veriyoruz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA KURUMU

Yeni aşama

---D.D.Dinleyicilerimizle söyleşi başlıklı yayınıımızı açıyoruz. Bilindiği gibi bu yayınlarımızda, parti üyelerinden, sempatican işçi, emekçi ve aydınlardan radyomuza ulaşan sorular ele alınıyor. O nedenle TKP'nin Sesi'nce yapılan bu tür yayınlar, bir bakıma dinleyicilerimizle karşılıklı söyleşi, ya da yuvarlak masa konuşmalarıdır.

Geçen hafta goşizm üstüne konuştuk. Bu haftaki konuşmamız Türkiye'de sınıf savaşımının yeni aşaması üzerinedir.

Bu kez söyleşimizin özelliği şu: Türkiye'de sınıf savaşımının yeni aşaması üzerine soruları, Üstünel yoldaşın hazırladığı geniş bir yazıyı topluca inceliyerek yanıtlıyacağız.

-Aradığımız yanıtları bu yazıda bulmak gerçekten de kolay olacak.

-Sorunu en genel düzeyde ele alalım. Ülkemizde durum nedir?

"Türkiye'de kapitalizmin her tür; politik, ekonomik, sosyal, kültürel

moral, tinsel, yönetimsel, askersel, her alanda çelişkileri, uzlaşmaz kar-
şıtları biteviye sertleştiriyor. Bu bunalım, Türkiye emperyalist blokla-
ra, ekonomik, askersel örgütlere; NATO gibi, Ortakpazar gibi kurumlara,
politik alanda dışa, özellikle Vaşington'a bağlı olduğundan, bütün ka-
pitalist ülkeleri sarsan genel bunalım fırtınası, siklonuyla çok daha
yıkıcı ölçüler almıştır"

-Bunalımda yeni sömürgeciliğin rolü şöylece açıklanıyor. "Emperya-
list ülkeler Türkiye'de "yeni" sömürgecilik yöntemlerini enine, boyuna
uyguluyorlar. İşbirlikçi burjuvazi, gerici egemen çevreler, bunların hü-
kümetleri bu olanağı Türkiye halkının ulusal can düşmanı emperyalist-
lere sağladı. Burjuvazi Truman "doktirini" ne sarılmakla, Marşalın planına
avuç açmakla, Vaşingtonla sayısız kölelik anlaşmaları bağlamakla, yaban-
cı sermayelere, çok uluslu emperyalist tekellere memleketin kapılarını
açmakla Anayurdun ulusal bağımsızlığını baltaladı. NATO yüzünden, mem-

Q. 1)-Bunalımda yeni sömürgeciliğin rolü şöylece açıklanıyor.

Q. 2)-Bu gelişmenin sonucu kaçınılmazlıkla iflâstır.

-Evet!

E. 3)-Yalnız kontrolle yetinmiyorlar, değil mi?

Q. - Kuşkusuz yetinmiyorlar.

Q. 4) -Emperyalizme bağımlılığın, toplumsal, politik sonuçları üzerinde, incelediğimiz yazı şu yargıları sergiliyor:

Q. 5)-Şimdi de egemen güçlerin sömürü ve baskı politikasının ^{ve} ülkede toplumsal güçlerin karşılıklı yer alımının üzerinde duralım.

E. 6) -Ayrışma süreci, Üstüngel yoldaşın yazısında, somut olarak da ele alınıyor. Şöyle:

Q. 7) -Şimdi de işçi sınıfının durumunu ve savaşını inceleyelim.

E. 8) -İşçi sınıfının bu nesnel gelişmesi, onun savaşımını hızlandırıyor.

Q. -Evet.

Ö. 9) -Seydişehir'deki gelişimi biraz daha ayrıntılı olarak ele alalım. E. m.

D. 10) -İncelediğimiz yazıya başlık yapılan ana durum saptamasına geliyorum. Soru şu: *böylesi bir savaşta yen*

12) -Evet!

E. 12) -İşte somut örnekler...

D. 13) -D?D. *Böylesi* Oturma devam ediyoruz.

D. 14) -İşçi sınıfının, köylülerin ve diğer orta katmanların üzerindeki baskı, şoven baskılarla birleşmiyor mu?

Ö. 15) -Evet!

E. 15) -İncelediğimiz yazıda, TKP'nin savaşım içindeki yeri ve karşılaştığı yeni sorunlar da açıklanıyor. Şöyle deniyor:

D. 16) -Böylesi bir gelişme kaçınılmazlıkla yeni sorunlar doğurur.

E. -Evet!

Ö. 17) -TKP'ye, işçi sınıfına karşı girişilen saldırılara geçmeden önce, egemen güçlerin bunalımını, iç çatışmalarını anımsamak yerinde olur. Çünkü TKP'ne karşı yapılan saldırılar egemen güçlerin bunalımından yakayı kurtarma gerekleriyle bağlıdır.

D. 18) -Üstüngel yoldaşın yazısında, başta gelen sorunlar, bir kez daha belirtiliyor. *doküman yazılıyor.*

D. 19) -Değerli dinleyiciler: Üstüngel yoldaş, yazısının sonunda, TKP'nin önünde duran somut sorunları ve görevleri şöyle gösteriyor;

B. TK m

S. D. Zimda / *söyleşinize biraz ara serelin*
ve Razım yoldaşın "seni düşünüyorum"
ziyirini hep birlikte dinliyalım.

Yeni aşama

S.Üstünel

1

Türkiye'de kapitalizmin her tür: Politik, ekonomik, sosyal, kültürel, moral, tinsel, yönetsel, askersel, her alanda çelişkileri, uzlaşmaz karşıtları biteviye sertleşiyor. Bu bunalım, Türkiye emperyalist bloklara, ekonomik, askersel örgütlere: NATO gibi, "Ortakpazar" gibi kurumlara, politik alanda dışa, özellikle Vaşington'a bağlı olduğundan, bütün kapitalist ülkeleri sarsan genel bunalım fırtınası - siklonuyla çok daha yıkıcı ölçüler almıştır.

Bunların yanı sıra yeni sömürgecilik yöntemi de uygulanıyor. Emperyalist ülkeler Türkiye'de "yeni" sömürgecilik yöntemini

enine, boyuna uyguluyorlar. İşbirlikçi burjuvazi, gerici egemen çevreler, bunların hükümetleri bu olanı Türkiye halkının ulusal can düşmanı emperyalistlere sağladı. Burjuvazi Truman "doktrini"ne sarılmakla, Marshall "planına" avuç açmakla, Vaşington'la sayısız, kölelik anlaşmaları bağlamakla, yabancı sermayelere, çok uluslu emperyalist tekellere memleketin kapılarını açmakla Anayurdun ulusal bağımsızlığını baltaladı. NATO yüzünden, memleket ekonomisinin askersel gereksinimlere göre (hele son 30 yıl içinde) ayarlanması yüzünden bunalım süregelenleşti. Biteviye yüksel, yüksel 200 milyara dayanan devlet bütçelerinde orduya, NATO'ya ayrılan payı ayrılıyor. Bugünkü Türkiye devleti xxx uçan kuşa borçlu. İç ve dış borçlar, tam olmayan verilere göre, 264 milyar liradır.

Böylesi bir gelişme sonucu, Türkiye, 1958 yılından buyana, üç kez müflis ilân edildi. Ve, bundan 18 yıl önce alacaklı kapitalist devletler, alacaklarını ve Türkiye'deki konumlarını sağlama bağlamak ereğiyle, Konsorsiyum Kurumu'nu kurdular. Bu kurum, bir bakıma, eski "Düyun-ı Umumiye"nin, yeni koşullar içinde, diriltilmiş bir biçimidir. Bu örgüt Türkiye'nin girdisini, çıktısını, parasal durumunu, devlet bütçelerinin bağlanması işini kontrol ediyor. Bundan başka, milyarlar

- Bu gelişme kapitalizmin sonuna kadar varlığını iftihar eder.
- Bu gelişmenin sonucu kaçınılmaz olarak iftihar eder.
- Evet!

②

tutan "karşılık para fonu"nu istediği gibi kullanan,Amerikan hükümetinin Türkiye üzerinde bir baskı aracı,bir emme -basma tuluvası olan "AID" örgütü vardır. Bu örgüt,Türkiye'de Amerikan firmalarını her bakımdan destekler. Onlara kredi sağlar. Cene bu örgüt Türkiye'de gerici,faşist güçleri,örgütleri besler.Cerici burjuva basınını yemler. Sonra,Amerikan misyonları var.Bunların "uzmanları" devlet mekanizmasını ,bir çok bakanlıkları,orduyu kontrol eder.

Amerika,NATO,Anadolu'nun stratejik yerlerinde hava,deniz,kara üsleri kurmuşlardır. Bu üslere "atlama tahtası" diyorlar.Bu üsler Türkiye halkının varlığı için en büyük tehlike ocakları,atom harmanlarıdır. Amerikan emperyalizminin dümen sularında yürüyen işbirlikçi burjuva hükümetleri kaç kez Amerikan emperyalistlerinin saldırganlıklarına maşa oldular. Türk askerlerini Kore'de kırdırdılar.Türk ordusunu Kıbrıs'a sürdüler. Anadolu toprakları NATO savaş birliklerinin manevra alanı,talim meydanı olmuştur. Bu yüzden Türkiye köylülerinin tarlaları,bagları yılda bir kaç kez çığnenir. İncirlik gibi belli üslerde "mavi bereli" denilen Amerikan komando birlikleri vardır.

Bütün bunlar halkımızla emperyalizm arasındaki,özellikle Amerikan emperyalizmi arasındaki uzlaşmaz karşıtları,savaşımı sertleştirmiştir. "Amerikalı defol !" "NATO'ya hayır!" haykırıışları daha gür yükseliyor,daha geniş yığınları sarıyor.Yabancı köleliğe karşı,ulusal bağımsızlık,barış ve demokratik,ileri bir düzen için savaşın yığınlarına,ulusun değişik katlarına yayılıyor. Türkiye Komünist Partisi böylesi bir sürecin içinde,savaşın ön kesimlerinde yerini alıyor. Bu savaşın giderek örgütlü,bilinçli,disiplinli,giderek daha yığın-sal olmaya başlaması burdan geliyor.

Sertleşen çelişkiler yalnız işçi sınıfıyla burjuvazi arasında,emekle sermaye arasında kalmıyor. Uzlaşmaz karşıtlar yalnız halkla emperyalizm arasında değildir. Burjuvazinin kendi içinde,onun değişik kolları arasındaki çatışmalar,çelişkiler de sertleşiyor. Üstelik NATO içinde,onun Güney Doğu kanadında,örneğin Türkiye ile Yunanistan

Yalnız kontrolle
Yetimmiyetten değil mi;
Baskıya yetimmiyetten;
Bütün bunların sonucu;
Emperyalizme baş videnin
toplumsal-politik sonuçları üzerinde
incelediğimiz yeri şu yargılara varıyoruz.

arasında srtmeler, gerginlikler artıyor. Böylece, diyebiliriz, Türkiye NATO için, giderek aınan, birbirini yiyen , zayıflatan halkalardan biridir.

5- ~~Simdi de egemen eşlerin snemi ve bağlı politik~~
~~Basın, snemi de~~ 11 ~~lkede faşist elerin~~
~~basını, snemi de~~ ~~kuruluu yer alımının sni~~
~~sedurlm.~~

İşbirlikçi egemen çevreler, emperyalist kuyrukuluu, halk düşmanı politikalarıyla memleketi içine ittikleri bunalımın kskacından, burgacından çıkış yolunu, bir yandan bunalımın bütün yükünü ii sınıfına, geniş yığınların sırtına yüklemekte, öte yandan da halka karşı baskıyı, terörü artırmakta gryor. Bununla da geniş yığınların öfkelerini kendi üzerine daha fazla çekiyor. Ayakları altındaki politik toprak daha da kayganlaıyor, tabanı daralıyor. Çelişkiler sertleiyor. İşbirlikçi burjuvazi, böylesi bir gelişme karşısında NATO'ya, emperyalist tekellere daha fazla yaslanıyor. Ve, dışarda emperyalist çevrelere, içerde en gerici, açık cumhuriyet düşmanı glere daha fazla sarılıyor.

Memlekette sınıfların karşılıklı yeralımı, g dengesi, ilerici, ulusal güçlerin yararına değişmektedir. Toplumda, bir uçta milyonları kucaklıyan geniş halk yığınları, karşı uçta, bankeri, stencisi, holdingisi, aası, paasıyla asalak, vurguncu, smren, zorba bir azınlık karşı karşıyadır. Savaşlar kıyasıyadır.

6- Köyde, kentte, toplumda ayrışma süreci hızlanmıştır. Köyde yoksul, fakir, giderek orta köylüler, kentlerde esnafı, küçük tüccarı, küçük burjuvazisi, orta katmanlar kyor, yıkılıyor, daılıyor. Her yıl, yalnız köylerden kentlere 200-300 bin isiz akın ediyor. Bunlar i bulamıyor. İsizler ordusunu dolduruyor. İşsizlik, pahalılık, vergiler, enflasyon, paranın değerini yitirmesi baını almış gidiyor. İi düşmanı hükümet, Alman tekellerine, Ortak Pazar kapitalistlerine bu isizleri köle gibi satmaktan, onların dılerinden, tırnaklarından artırdıkları dövizleri işbirlikçi burjuvazinin yararına kullanmaktan başka bir şey dnmiyor.

Basının aıkladıına göre, bugün Türkiye'de 86 kodaman mltimilyner ve 1500 büyük iftliki , kodaman aa vardır. Gerici, faşist

Ayrıca snemi stencisi vldesi'nin
 yrinde snemi olaraktan aa
 eliyor. Söyle:

karması ortak hükümet bunların hükümetidir.Yabancı tekellerle,kumpanyalarla ortaklaşa Türkiye'yi,geniş emekçi yığınlarını,Apayardun yeraltı ve yerüstü kaynaklarını barbarca bunlar soyuyor.Bu kodamanlar içinde,basının açıkladığı verilere göre,Koç holdingin bu yılın,1976 yılının,ilk 6 ayı içindeki kârı: 1 milyar 108 milyonu bulmuştur.Vurgun,yagma böylesine gidiyor.

* —  Egemen,sömürgeci sınıflar,işbirlikçi burjuvazi bu sömürü düzenini ayakta tutmak,onu sürdürmek çabasındadır.Bunu,bu çabayı artık süregen açık terörle,kanla,kurşunla sürdürüyor.Bu burjuvazi,erkini,egemenliğini artık,çoktandır,eski yöntemlerle,göstermelik parlamento yöntemleriyle, "parmak çoğunluğu" oyunları ile yürütemez olmuştur. Evet,burjuvazi eskidenberi,sıkıyönetimsiz "dar boğazları" geçememiştir. Cumhuriyetin 30 yılı sıkıyönetimlerle geçmiştir. Ama bu yöntemde,kullanılan kullanıla geri tepme başlamıştır. 12 Mart sıkıyönetimi buna bir örnektir. Burjuvazi,generaller kliği ile birlikte orduyu halkın üzerine sürdüler. Ordu birlikleri,kaç kez İstanbul,İzmir,Ankara gibi büyük kentleri bastı,arama-taramalar yaptı. "Balyozcu" hükümetler,onbinlerce yurttaş tutukladılar.Sıkıyönetim mahkemeleri,MİT'in kontra-gerillaları yurtseverleri astılar,gençleri,işçileri kuruldular.Ortalığa korku saldılar.

* —  Ama bu sert baskı yığınların direnişlerini,özellikle işçi sınıfının savaşımını kıramadı. İşçi grevlerinin arası kesilmedi.Sıkıyönetim hükümetleri,birbiri ardınca,yıpranı verdi. 12 Mart dönemi,halk yığınlarını silkeledi,işçi sınıfının direnişini güçlendirdi. Ve,görüldü ki,Türkiye'de toplumun en ardıcıl devrimci gücü işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının saygınlığı böylesi bir savaşla artmaya başladı.

İşbirlikçi burjuvazi,izlediği baskı yolunda taktik,yöntem değiştirdi. Yetiştirdiği,örgütlediği,silâhlendirdiği faşist komandoları,polisin,karma hükümetin doğrudan doğruya desteği altında işçi sınıfının,ilerici,yurtsever gençliğin,öğrencilerin üzerine sürdü.Fabrikalar,işletmeler,okullar,Universiteler,fakülteler kanlı savaş

alanlarına döndürüldü. Demirel'in, Türkeş'in, Erbakan'ın elleri dirseklerine kadar kana bulanmıştır. Faşist komandoları militarist paşalar, Sancar'lar, Ersun'lar, Milli Güvenlik Kurulu, bu "gölge hükümet", MİT ve CIA kanatları altına almıştır. Hükümet, anti-komünizm politikasını bunlarla birlikte sürdürüyor. Halkımız, yerli ve yabancı böylesi bir düşmanla yüzyüzedir.

Şimdi de işçi sınıfının durumunu ve siz zamanı
inceleyelim.

111

* Türkiye işçi sınıfı ne bundan 20 yıl önceki, diyebiliriz, ne de bundan 5 yıl önceki işçi sınıfıdır. Türkiye'nin politik yaşamı da öyle. Memlekette belli, büyük işçi yatakları oluşuyor. İstanbul işçi ve sendikal hareketin beşiğidir. Üstelik, bu kent memlekette polit. yaşamın da kaynağı, göbeğidir. İstanbul kadar olmamakla birlikte, İzmir, Kocaeli, Anada, Zonguldak, Bursa, Eskişehir gibi bir sıra işçi yatakları doğmuştur. Bugünkü hükümetin faşist tirmanışına karşı direnişler, savaşlar bu bölgelerde sert biçimlerde gidiyor. Kimi yerde, kimi zaman fabrikalarda barikatlar kuruluyor. Profilo çatışmaları bunun en açık bir örneğidir. İşçi sınıfı böylesi bir sınıf savaşı içinde örgütleniyor, bilinçleniyor. Ciderek örgütlü, bilinçli savaş yürütüyor. İşçi sınıfı, yalnız nitelik değil, nicelik-sayı bakımından da gelişiyor. Verilere göre, 4 milyonu çoktan aşıyor.

İşbirlikçi hükümet^e, kanlı diktatoraya karşı savaşın geniş yığınları, yurt çapında, sardığını günlük olaylar gözler önüne seriyor. Yığınların, sokakları, alanları dolduran işçilerin: "Faşizme geçit yok!" "Bağımsız Türkiye!" haykırıışları kurşun seslerine karışıyor. Bu karşıt sesler yurdun en sağır köşelerine kadar yayılıyor. Yeni yeni yığınları uyandırıyor, bunları savaşa çekiyor.

Kanlı olayların geçtiği yerlerden biri Seydişehir oldu. Seydişehir, daha bundan 5-6 yıl öncesine kadar, Anadolu'nun bozkırlarında, kayalık dağların ortasında dingin, sağır bir köşecikti. Bugün burası sınıf savaşlarının en sert biçimleriyle kaynıyor. Seydişehir memleketin

İşçi sınıfının bu nesnel gelişmesi, onun savaşımlarını hızlandırıyor.

politik yaşamında yerini alıyor. Seydişehir yepyeniçik bir endüstri yatağı oluyor. Sovyetler Birliğinin doğrudan doğruya tekniksel ve her tür yardımlarıyla burada Türkiye'nin ağır endüstri yataklarından biri, alüminyum kombinasyonu kuruldu. Yepyeni bir fabrika kenti ortaya çıktı. Ve, o eski sağırılık, dinginlik, içine kapanıklık denilen şeyler birbiri ardınca, yıkılı yıkılıveriyor.

→ Faşist karması hükümet işbaşına geldikten bu yana memleketin bütün endüstri yataklarında olduğu gibi, Seydişehir'de de işçilerle faşist komandolar arasında çatışmalar, vuruşmalar süregelenleşmiştir. Polis ekipleri ve komandolar fabrikanın içine, atelyelerine oturmuşlardır. Bunlar, fabrikanın kapılarını tutmuşlardır. Bu fabrikada baskı, terör öylesine hızlandı ki, üretim kapasitesi % 70 oranında düşmüştür. Can güvenliği kalmamıştır. İşçiler tedirgindir, öfkeli. Bıçak kemiğe dayanmıştır. Böylesi bir terör, ölüm havası içinde alüminyum işçileri sendikal ve her tür dipnetişlerini sürdürüyorlar. İşçiler politik alana çıkıyor. Çevre halkını hükümetin faşist karması tırmanışına karşı savaşıma çekiyorlar. Seydişehir ve Akşehir, başta işçiler, halkın değişik katmanlarından kalabalık yığınlar: "Faşist komando yuvaları dağıtılmalıdır!" belgisiyle büyük bir protesto yürüyüşü düzenlediler. Faşist komandolar, polis ve jandarmaların doğrudan doğruya desteğine dayanarak gösteri yürüyüşüne çıkan halkın üzerine "uzun namlulu tüfeklerle" ateş ettiler. Yaralananlardan 20'sinin durumu ağırdır. Yalnız Seydişehir'de değil, İskenderun'da, Ege'de, Eregli'de, Zonguldak'ta, memleket çapında durum yeni olaylara gebe.

* → Türkiye'de kanlı bir zorbalık kol geziyor. Faşist komandolar ortalığa ölüm saçıyor, kurşun yağdırıyor. Komandolar ve polis ekipleri, jandarma birlikleri, kimi yerde ordu birlikleri işçilerin, köylülerin, Doğu illerinde Kürt halkının üzerine panzerlerle, kimi yerde helikopterlerle saldırıyor. Fabrikalarda, maden ocaklarında, tarlalarda, yollarda, okullarda, öğrenci yurtlarında, fakültelerde, üniversitelerde, hemen hemen her gün kan dökülüyor. İşbirlikçi burjuvazi halkı-

9- Seydişehir'deki çatışmaları biraz daha
2-ölüm!

mıza karşı, işçi sınıfına, ilerici bütün güçlere ve örgütlere karşı böylesi kanlı bir harp açmıştır. İşbirlikçi burjuva ve ağa ikilisi egemenliklerini NATO'ya, emperyalist tekellere, Amerikalı patronları dayanarak bugünkü halk düşmanı düzeni, bu sömürü ve talan düzeni ayakta tutmaya çalışıyorlar. Savaşlar, artık çoktandır halkımızla bu gerici egemen çevreler arasında, bütün ulusun ilerici güçleriyle emperyalizm arasında gitmektedir. (14) Evet! Ö

➔ Böylesi bir savaşta yeni aşama nedir? Yel eken, fırtına biçer. Fırtına geliyor. İşçi sınıfı, bu ölüm saçan düzene, halkımıza harp açan hükümete karşı savaşta başı çekiyor. İşçi sınıfının savaşımı giderek daha bilinçli, daha düzenli ve örgütlü biçimde oluyor. En önemlisi işçi sınıfının savaşkan öncü kolu, politik örgütü olan Komünist Partisi yöneticilik görevini sürdürüyor. Bundan ötürü işçi sınıfının, geniş yığınların ve katmanların gericiliğe, emperyalizme, yabancı boyunduruğa, NATO'ya, memleketteki Amerikan üslerine ve yabancı ağallığına karşı savaşı çok daha etkenli oluyor.

İşçi sınıfının çıkışları zincirleme gidiyor. Grevlerin, arkası kesilmiyor. Ama en önemlisi, bu son bir yıl içinde yapılan büyük işçi gösteri, atılım ve direnişleri, hele politik grevleri toplumun bütün katmanlarını canlandırıyor, onları silkeliyor, uyandırıyor. Daha önemlisi bu yığinsal çıkışlar işbirlikçi burjuva ve ağa ikilisinin egemenliğini, erkini, hükümetini biteviye sarsıyor.

500 binlik 1 Mayıs gösterisi. Bu gösteri düzenli, örgütlü, disiplinli oldu. Bu gösteri işçi sınıfının hem ulusal, hem uluslararası düzeyde gereken bilinçli yerini almakta olduğunu ortaya koydu. "Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!" belgisi İstanbul'un dört bir semtinden ülkenin dört bir bucağına yayıldı. Bu, bilinçli, örgütlü, politik bir atılımdı. Sonra, faşist karması hükümete karşı, DGM taserisine karşı işçi sınıfı yurt çapında genel grevle ortaya çıktı. İşçi sınıfının bu çıkışı, memleketin politik yaşamına damgasını vurdu. Burjuvazi, işçi sınıfından güçlü bir tokat yedi. Demirel hükümeti,

10 — İncelediğim ileriye doğru bir hareket
yapmam için durumun gereğini düşünüyorum
Sana yazıyorum!

İşçilerin çıkarışları, sarsıcı
gösteriler, atılım ve direnişler
12 —

halka dayatmak istediği açık,faşist bir yasa tasarısını Meclisten geçiremedi. Bu olay işçi sınıfı için önemli bir başarıdır.O,bu başarıya örgütlü,disiplinli,bilinçli savaşmak yoluyla ulaştı.Grevi DİSK örgütledi,halk destekledi.DİSK'in saygınlığı daha da arttı.

* Bu yığinsal çıkışlardan hiç biri,kimi sözde "sosyalistlerin" abur cubur savurdıkları gibi, "kendiliğinden gelme",daha kötüsü,genç onların hiç sıkılmadan ileri sürdükleri gibi, "oyun içinde bir oyun" değildir. Örgütlü,bilinçli bir direnişti. Genel greve,yalnız İstanbul'da 400 fabrika katılmıştır. Her fabrikada grev komiteleri kuruldu. Yurt çapında,yöre,semt çapında,zincirleme oluşturulan grev komiteleri direnişin bel kemiği olmuştur.

Son yıllarda politik ve ekonomik grevler her birbiriyle ve hem de özellikle memleket çapında değişik halk yığınlarının politik,sosyal direnişleriyle içiçe giriyor,örülüyor.

13 500 000 000
Türkiye'de,bugün 40 milyon insan yaşıyor.Burjuvazisi,ağası,paşası,polisi,jandarması hepsi bunun içindedir. Bu 40 milyonluk yığının onda dokuzundan çoğunu geniş halk yığınları oluşturuyor. İşçi sayısı 5 milyona yükseliyor. Köylü,emekçi köylü bu milyonların hemen hemen % 65'ini tutuyor. Kentlerde orta katmanlar: Esnaf,emekli,dul,yetim,zanaatçı,küçük bakkal,küçük burjuvazinin değişik kolları,büyük sayılar tutuyor. [Bu büyük emekçi ve halk katmanları ülkenin dört bir yanına yayılmıştır.] Bunların ezici çoğunluğu okur-yazar değildir,karanlıklar içindedir. Bunlar ezilmiş yığınlardır.Yerli ve yabancı tekeller geniş yığınları ortaklaşa sömürüyor,hem de barbarca sömürüyor.Köyde derebeylik artığı ilişkiler var.Ağa-dede var.Kapitalist var.Kapitalist köyde en hoyrat biçimleriyle yayılıyor. Köyde ayırışma ve sınıf savaşı var. Ağası,kapitalist çiftlikçisi,işbirlikçi burjuvazisi bankalar,holdingleriyle,jandarması,askeri birlikleri,polisi,yargıçı,savcısı faşist komandoları,faşist gazeteleri her şeyiyle ,hepsi bu büyük m

etkinliği, saygınlığı böylesi bir savaş süreci içinde artıyor. TKP'nin sloganları, belgileri yığınlara yayılıyor. Ama bu ajitasyon yalnız TKP yayınlarıyla, bildirileriyle olmuyor. TKP'nin politikasını, belgilerini artık köyde ve kentte yığınlar ağızdan ağıza, kulaktan kulağa, çoğu zaman açıktan açığa yayıyor.

* 2 — Bu son bir yıl içinde faşist tirmanışa karşı, demokrasi, özgürlük, barış mitingleri, işçi gösteri yürüyüşleri, hele son politik genel grev, Komünist Partisi'nin politikasını geniş ölçüde yaymasına daha verimli bir toprak hazırladı. Bu çıkışlar yığınların tabanını daha geniş ölçüde savaşlara çekmeye başladı. Böylesi bir gelişme süreci içinde işçi ve köylülerin en geri kalmış katmanları işçi sınıfının ilerici sendikalarıyla, Komünist Partisi'nin örgütleriyle ilişkiler, ilintiler kurmaya başlıyor. Köylü yığınlarına, işçi sınıfının örgütsüz kesimleri işçi sınıfının çıkışlarına destek olmaya, grevlerle dolaylı ve dolaysız bağlar kurmaya başlıyor. Böylece, ortaya, politik alana yüzlerce, binlerce, adını bile bilmediğimiz nice nice ajitatörler çıkıyor. (16) — Böyle bir gelişme, kaçınılmazlıkla yeni sorunlar doğurur.

— Evet! — Komünist Partisi'nin önüne yeni yeni sorunlar, görevler çıkıyor. Bunları, bu ertelenemez canlı sorunları somut biçimde gözümlemek TKP'nin ve örgütlerinin güncel çalışmaları içine giriyor. Fabrikalarda, işyerlerinde, sentlerde, mahalelerde, yığınların olduğu her yerde parti örgütleri, komiteleri, alt örgütler kurmak, kurulmuş olanları geliştirmek, onların çalışmalarına yön vermek, baştan aşağı parti örgütlerinin, komitelerinin görevidir. Temel örgütler, temel örgütler! Parti üyeleri, bu temel örgütler kanalıyla, tabanla, işçi sınıfının halk yığınlarının tabanıyla bağlanırsa çalışmaları başarılı olur, verimli olur. Komünistler, yalnız fabrikalarda, işyerlerinde, bürolarda değil, işçi ailelerinin yaşadıkları, oturdukları mahalelerle, sentlerle bağlanmalıdırlar. Gecekondualarda oturanların yaşamıyla doğrudan doğruya ilgilenmelidirler. Komünistler, parti komiteleri her işçi ailesinin her tür sorunuyla yakından ilgilenmelidir. Bu yolla partinin politikasını yığınlara,

halka yaymalıdır. 17 TKP'ne karşı girişilen saldırılara, faşist karması, egemen güçlerin bunalımından, işbirlikçi burjuvazi, faşist karması hükümet geniş yığınlara en

* İşbirlikçi burjuvazi, faşist karması hükümet geniş yığınlara en azgın biçimde, kanla, kurşunla saldırıyor. Böylesi bir yöntemle, açık bir zorbalıkla egemenliğini sürdürmek istiyor. Onun bu zorbalık politikası geniş yığınların giderek artan direnişiyle karşılaşılıyor. Direniş ve toplumu baştan aşağı sarsan derin bunalım gerici, faşist karması ortak hükümetin içinde de, bu partileri oluşturan sömürgeci sınıfların içinde de çatışmalara, çıkar ve sandalye kavgalarına yol açıyor. Bu erk kavgası giderek derinleşiyor. Öte yandan burjuvazinin bu tekeli ve yabancı, sömürgeci sermayelerle bağlı kesimiyle ona karşı olan kesimi arasında çelişki ve kavgalar durmadan sertleşiyor. Tek eyle bugünkü anti-demokratik, halk düşmanı düzen köklerine kadar sarsılıyor.

İşbirlikçi burjuvazi bu dar boğazdan çıkmak yolunu sert basılarda ararken, karşılarındaki güçleri parçalama, bölme taktigini de elden bırakmıyor. İşçi sınıfının içinde sendikal ayrılıklardan yararlanmak politikasını sürdürüyor. Bu işte Türk-İş'in başına tutan sarı sendika ağalarına kullanıyor. Türk işçilere, faşistlere, gerici, yobaz, cumhuriyet düşmanlarına uydurak "sendikalar" kurduruyor. Sendikal özgürlükleri kökünden baltalayan "yeni" yasalar getiriyor. Burjuvazi, bu "ayır, buyur" politikasını gençlik arasında da, öğretmen, öğrenci, memur arasında da, esnaf arasında da, bütün ara katmanlar arasında kullanıyor.

* E Maocu'lar, göşistler, Troçkistler, likidatörler, anarşistler ile rici güçlerin ve örgütlerin arasına kama sokma işinde faşist karması hükümete masa oluyorlar. Bunlar, bütün hınçlarıyla TKP'ne saldırıyorlar. Bunlar TKP'nin Programını karşılarında gördükçe zedvadan büsbütün çıkıyorlar.

TKP'ne saldırıda MİT ajanı sapıklar, Maocular, likidatörlerle işbirliği, ağız birliği eden daha bir kol vardır. Bunlar, legal, açık ve kendilerine "sosyalist" diyen cep partilerinde yuvalanmışlardır. Bunların taktikleri daha sinsidir. Bunlar ikiyüzlüdür. En çok saldırı dıkları işçi sınıfının sendikal birliğidir. Örneğin, bunlar DISK'e,

gerici burjuva basınıyla, "Tercüman", "Hürriyet" gazeteleriyle birlikte çamur atıyor, en aşağılık suçlamalar yapıyorlar. Bunlarinki bozgunculuktur. Burjuvazinin değirmenine su akıtmaktır.

İşçi sınıfının, halkımızın, 40 milyon önünde duran vazgeçilmez, ertelenemez sorunlar ^{ın} başında: Barış, özgürlük, bağımsızlık, demokrasi. ^{gelmektedir} TKP, halkımızın bu istem ve özlemlerini gerçekleştirmek için var gücünü ortaya koymuştur. Türkiye halkı korkusuz, dingin, içi rahat ancak Anadolu topraklarından Amerikan ve NATO atom yağınaklarının, saldırı üslerinin kaldırılmasıyla yaşayabilir. Grevlerde, köyde, kentte gösteri yürüyüşlerinde, mitinglerde bir haykırış, bütün seslerin üstünde gürüyor: "Faşizme geçit yok!" "NATO'ya hayır!" Barış! Barış!

Halkımız çok iyi görüyor, biliyor, faşizme tırmanış harp kışkırtıcı emperyalistlerin dümen sularında yürümektedir. Faşist tırmanış pahalılıktır, soygundur, işsizliktir. Faşist tırmanış demokratik hakların kökünden budanmasıdır. Faşist tırmanış ölümdür, zindandır, gençleri, işçileri, grevciileri kurşunlamaktır.

"Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi" böylesi bir ortamda çalışıyor, savaşıyor. Yağınları güncel barış savaşına çekmek yolunu izliyor. TKP'nin, bütün parti örgütlerinin, komünistlerin görevi "Barış ve Özgürlük Komitesi" çalışmalarına yardım etmektir.

Yeni aşamada TKP'nin önünde somut sorunlar duruyor. Bunların başında: 1. İşçi sınıfının birliğini, sendikal eylem birliğini sağlamak. 2. İşçi sınıfıyla geniş köylü yağınlarının somut bağlaşıklığını örgütlemek için savaşmak. 3. Yurt çapında Ulusal Demokratik Cephe kurabilmek için geniş, somut bir savaş platformu, ortak savaş programı çizmek. Bunu yapacak, örgütleyecek güçlerin yanyana gelebilmelerini sağlamak. Dialoglar kurmak. Faşizme karşı, demokrasiden, barıştan yana, Türkiye'nin ulusal bağımsızlığı için savaşan, topraklarımızdan atom harmanlarının kaldırılmasından yana, NATO'ya karşı, halkımıza savaş açan bugünkü hükümete karşı olan bütün kişilerle, örgütlerle, partilerle bütün bunları oturup konuşmak.

18) Ülkesel ve dünya barış sorunları bir hen daha belirsizdir.

19) D.D. Ulusal ve dünya barış sorunları, TKP'nin önündeki somut sorunlar ve bunların çözümü.

Ancak böylesi bir yolla faşist tırmanmaya karşı koyulabilir. Ancak böylesi geniş bir yığinsal direnişle, böylesi bir örgütlenmeyle işbirlikçi hükümet alaşağı edilebilir. Halk düşmanı bu düzen yıkılabilir. İleri, demokratik, işçi, geniş orta katmanların haklarını, barışı savunabilecek bir hükümet kurulabilir. İşçi sınıfı, köylü yığınları, halk geniş bir nefes alabilir.

Bu amaçla geniş yığınları: işçisini, köylüsünü, orta katmanları, gençliği, aydınları, orduda yurtseverlerin işçi sınıfının yığinsal çıkışlarıyla bağlamak daha da zorunlu oluyor. Bütün demokratik örgütleri: sendikaları, gençlik, kadın örgütlerini, ilerici dernekleri, teknikerleri, avukatları, mühendisleri hepsini bu savaşa çekmek eylemi ön plana çıkıyor.

+ İşte yeni aşama !

~~TÜSTAV~~
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI